

MAGYAR TENISZ
SZÖVETSÉG

ÖNKÖLTSÉGSZÁMÍTÁSI SZABÁLYZAT

**A jelen önköltségszámítási szabályzatot a Magyar Tenisz Szövetség elnöksége
2022. január 13. napján 5/2022 (01.13.) sz. elnökségi határozatával fogadta el.**

A MAGYAR TENISZ SZÖVETSÉG ÖNKÖLTSÉGSZÁMÍTÁSI SZABÁLYZATA

A Magyar Tenisz Szövetség (továbbiakban: Szövetség) elnöksége az Alapszabály 20. § (2) d) pontjának felhatalmazása és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 14. § (5) c) pontjában foglaltak alapján a Szövetség önköltségszámítási szabályzatát az alábbiak szerint állapítja meg:

I. ÖNKÖLTSÉGSZÁMÍTÁSI SZABÁLYZAT CÉLJA, TARTALMA

A Szövetség önköltségszámítási szabályzatában részletesen szabályozza a Szövetség tevékenysége keretében előállított eszközök, elvégzett tevékenységek, nyújtott szolgáltatások tényleges közvetlen önköltségének meghatározását, valamint e szabályzat alapján biztosítja az önköltségszámítás belső és külső ellenőrizhetőségét.

Az önköltségszámítási szabályzat az alábbi témakörökben tartalmaz előírásokat – a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény előírásainak megfelelően –

- a) költség, önköltségszámítási alapfogalmak,
- b) az önköltségszámítás tárgya,
- c) a kalkulációs tényezők tartalma,
- d) az önköltségszámítás módszere,
- e) a munkaszámok,
- f) az önköltségszámítás készítésnek időpontja,
- g) az önköltség számításához szükséges adatszolgáltatás,
- h) költségelszámolás bizonylatolása,
- i) az önköltségszámítás és a könyvviteli rendszer közötti egyeztetések.

1. Költség, önköltség számítási alapfogalmak

1.1. A költség

A költség egy meghatározott cél érdekében – eszköz előállítása, szolgáltatás nyújtása – felhasznált elő-, és holtmunka pénzben kifejezett összege.

Holtmunka jellegű költségek:

- anyagköltség,
- igénybe vett szolgáltatások értéke,
- alvállalkozói teljesítmények,
- értékcsökkenési leírás.

Élőmunka jellegű költségek

- bérköltség,
- személyi jellegű egyéb kifizetések,
- bérjárulékok.

1.2. Költségnem

A költségnem a költségek meghatározott címek szerinti csoportosítása, a csoportokat az egységes számlakeret 5. számlaosztályának számlacsoportjai jelölik ki.

1.3. Költséghely

A költséghely a költségek felmerülésének helye (műhely stb.), általában területileg, fizikailag lehatárolható területi egység.

Az itt felmerült költség felmerülésének időpontjában nem számolható el közvetlenül az egyes eszközökre (termékekre, szolgáltatásokra), így közvetlen költségnek nem minősíthető.

Ezen költségek egy része a termelő tevékenységgel (szolgáltatásnyújtással) közvetlen kapcsolatba hozhatók, így – az e szabályzatban foglaltaknak megfelelően – az egyes kalkulációs egységekre elszámolandóak.

1.4. Költségviselő

A költségviselő olyan termék, termékcsoporthoz, szolgáltatás stb., amelyre a létrehozásával kapcsolatos költségek felmerülésük alkalmával közvetlenül elszámolhatók.

1.5. A közvetlen önköltség, bekerülési érték

A közvetlen önköltség a termék, termékcsoporthoz, szolgáltatás, saját előállítású eszköz meghatározott mennyiségi egységének előállítására fordított, az előállítással bizonyíthatóan szoros kapcsolatban lévő élő- és holtmunka pénzben kifejezett összege.

A közvetlen önköltség, bekerülési érték körébe tartoznak azok a ráfordítások, amelyek

- az eszköz (termék, szolgáltatás) előállítása, üzembe helyezése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, átalakítása, eredeti állagának helyreállítása során közvetlenül felmerültek,
- az előállítással szoros kapcsolatban voltak, továbbá
- az eszközre (termékre, szolgáltatásra) megfelelő mutatók segítségével elszámolhatók.

Az előállítási költségek között kell elszámolni az idegen vállalkozó által megvalósított beruházáshoz a beruházó által biztosított (az idegen vállalkozó felé nem számlázott) vásárolt anyag bekerülési értékét, továbbá a saját előállítású termék, nyújtott szolgáltatás közvetlen önköltségét a vásárolt anyag, a saját előállítású termék tényleges beépítésekor, a szolgáltatás nyújtásakor.

A közvetlen önköltség nem tartalmazhat:

- értékesítési költségeket,
- az előállítással közvetlen kapcsolatba nem hozható igazgatási és egyéb általános költségeket.

1.6. A költségek könyvviteli elszámolása

A felmerült költségek elszámolására – a számlarendben meghatározottak szerint – az 5. számlaosztály és a munkaszámos besorolás szolgál:

- Az 5. számlaosztály a költségeket költség nemek szerinti csoportosításban tartalmazza, a költségek költség nemek szerinti gyűjtését szolgálja,
- A munkaszámos kimutatás a közvetett költségeket, a költségek felmerülésének helye, a költséghely szerint, továbbá az eszközök (termékek, szolgáltatások) előállítása során felmerült, és az előállítással közvetlen kapcsolatban lévő költségeket tartalmazza, költségviselők (termék, termékcsoport, szolgáltatás stb.) szerinti csoportosításban.

1.7. Az önköltségszámítás

Az önköltségszámítás olyan műszaki-gazdasági tevékenység, amellyel a termelés, vagy szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt, annak folyamata alatt, vagy annak befejezése után megállapítható a termék, vagy a szolgáltatás várható (tervezett), illetve tényleges önköltsége.

Az önköltségszámítás feladata, hogy adatokat szolgáltatson:

- a saját előállítású eszközök, szolgáltatások előállítási értékének megállapításához,
- a saját előállítású eszközök, szolgáltatások önköltségének tervezéséhez, megfigyeléséhez.

1.8. Az önköltségszámítás-kalkuláció formái

Az önköltség-számításnak a következő formái ismertek:

- előkalkuláció, az előzetes önköltség számítása,
- közbenső kalkuláció, a termelés közbeni önköltség számítása,
- utókalkuláció, az utólagos önköltség számítása.

Az **előkalkuláció** az a műszaki-gazdasági tevékenység, amellyel a termelés, vagy szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt határozza meg a gazdálkodó valamely termék (szolgáltatás) előállítása során – a műszaki és technológiai előírások betartása mellett – felhasználható élő- és holtmunka mennyiségét, és ebből az érvényben lévő árak, díjtételek alkalmazásával kiszámítják az előállítandó termékek (szolgáltatások) terv szerinti önköltségét.

Előkalkulációt lehet készíteni minden olyan tevékenységre, amelynek költségkihatása van.

A **közbenső kalkuláció** a termelés (szolgáltatás) folyamatában – annak egyes fázisait követően – informál a költségek alakulásáról.

Az **utókalkuláció** az a műszaki-gazdasági tevékenység, amellyel a termelés, vagy szolgáltatásnyújtás befejezése után, a ténylegesen felhasznált élő- és holtmunka mennyisége és értéke alapján határozza meg a Szövetség az eszköz, termék, termékcsoport, szolgáltatás stb. tényleges közvetlen önköltségét, előállítási költségét.

Az utókalkuláció képezi a következő évi termékárak, szolgáltatási díjtételek megállapításának egyik alapját.

2. Az önköltségszámítás tárgya

Az önköltségszámítás tárgya a kalkulációs egység.

A kalkulációs egységet a Szövetség valamely tevékenységének (termelés, szolgáltatás) eredményében határozza meg.

A Szövetség kalkulációs egységként határozza meg a következőket:

- a termelési folyamatban előállított egy-egy terméket (körét a jelenleg érvényben lévő Belföldi Termékosztályozás /BTO/, az Építményjegyzék /ÉJ/, tartalmazza),
- a termelési folyamatban előállított termékcsoportot,
- egy-egy szolgáltatást.

A kalkulációs egységeket a számviteli törvény, valamint az adótörvény szempontjainak érvényesítése érdekében *a mindenkori aktuális statisztikai besorolás* szerint be kell sorolni.

2.1. A termék, mint kalkulációs egység

A termék a termelési folyamatban létrejött olyan tárgy, amely szükséglet-kielégítésre alkalmas, vagy alkalmassá tehető. A termék készültségi fok alapján lehet:

- befejezetlen termék,
- félkész termék,
- késztermék.

A **befejezetlen termék**, vagy termelés a gazdálkodó termelőegységein belül további megmunkálásra váró termék, vagy azok összessége. A befejezetlen termék (termelés) kategóriába csak azon termékek sorolhatók, amelyek már legalább egy számottevő munkaműveleten keresztülmentek, de kibocsátásra alkalmas termékekké még nem váltak, befejezésük további élő- és holtmunka ráfordítást igényel.

Félkész termék minden olyan termék, amelyen egy teljes megmunkálási folyamatot elvégeztek, félkész termékként raktárra vették, azonban késztermékeknek nem minősíthető.

Késztermék az a termék, amely a gazdálkodónál valamennyi – előírás szerinti – megmunkálási folyamaton átment, megfelel a vonatkozó szabványoknak (előírt műszaki feltételeknek), és a késztermékraktár minőségi ellenőrzés után ténylegesen átvett és az arról szóló bevételezési jegyet kiállította, a terméket nyilvántartásba vette.

A befejezetlen termelés vagy a befejezetlen szolgáltatás készülségének mértéke a készülségi fok, amely a már elvégzett tevékenységeknek a félkész termék, illetve a késztermék (kész szolgáltatás) előállításához elvégzendő összes tevékenységhez viszonyított arányát fejezi ki. A készülségi fok meghatározása jellemzően műszaki adatok alapján, százalékban kifejezve történik, olyan módon, hogy a befejezetlen termelés/szolgáltatás egyes műszaki állapotaihoz az adott műszaki állapot eléréséhez várhatóan felmerülő norma szerinti/előkalkulált önköltséget viszonyítjuk a félkésztermék, illetve a késztermék (kész szolgáltatás) teljes norma szerinti/előkalkulált önköltségéhez.

2.2. Termékcsoport, mint kalkulációs egység

A termékcsoport egy gyártási ághoz tartozó rokontermékek összessége olyan közös ismérvekkel, amelyek alapján nem lényegesen eltérő költségigényük egyenértékszámokkal, vagy más hasonló kalkulációs módszerekkel kifejezhetők.

Termékcsoport képző közös ismérv lehet az azonos alapanyag, azonos kiviteli mód, minőség stb.

Önköltségszámítás szempontjából a termékcsoport olyan egyedi termékek összessége, melyek egyedi költségráfordításait utókalkulációval nem lehet meghatározni.

2.3. Szolgáltatás, mint kalkulációs egység

A szolgáltatások közé tartozónak minősíti a gazdálkodó a következőket:

- megrendelő részére végzett szolgáltatások,
- társüzemi szolgáltatások (pl. javító, karbantartó tevékenység),
- saját vállalkozásban végzett beruházások.

3. A kalkulációs költségtényezők tartalma

3.1. A kalkulációs séma

A kalkulációs egységek közvetlen költségét a Szövetség a következő séma alapján határozza meg:

Kalkulációs egység közvetlen költsége = Közvetlen anyagköltség,
+ közvetlen bérköltség,
+ közvetlen bérek járulékai,
+ előállítási külön költség,
+ egyéb közvetlen költség.

3.2. A költségtényezők tartalma

3.2.1 Közvetlen anyagköltség

A kalkulációs egység előállítása érdekében felhasznált anyagok beszerzési áron számított értéke a közvetlen anyagköltség.

Anyagköltségek körébe tartozók a felhasznált:

- nyers- és alapanyagok,
- a segéd-, üzem-, fűtőanyagok,

- egyéb anyagok,
- egy éven belül elhasználódó eszközök,
- a továbbfelhasznált saját termelésű félkész termékek és alkatrészek.

Üzemanyagként veendő figyelembe:

- az elektromos áram, gőz, gáz, víz,
- a hajtó-, kenő- és tisztítóanyagok.

Az anyagok beszerzési árát a Szövetség a számviteli politikájában lefektetett elvek szerint határozza meg.

Anyagköltségként csak a ténylegesen felhasznált készletérték számolható el.

A közvetlen anyagköltség meghatározásához a nyers- és alapanyagokat az anyagfélésegek pontos meghatározásával kell az utókalkulációs lapon felsorolni!

A fűtőanyag és energia akkor lehet különálló költségtényező, ha a gyártmány előállításához szükséges mennyiség pontosan meghatározható, a fűtőanyag és energia felhasználása méréssel vagy megbízható számításokkal alátámasztható.

A kalkulációs egység közvetlen anyagköltségét csökkenteni kell:

- a fel nem használt és visszavételezett anyagok,
- a termelés, a tevékenység, szolgáltatás során keletkezett és bevételezett hulladékok értékével.

A hulladék olyan anyagmennyiség, amely az utalványozott és kiadott anyagok kiszabása, méretre vágása, megmunkálása közben keletkezik.

Mind az előkalkulációban, mind az utókalkulációban az anyagköltség összege mellett a nyers- és alapanyagok felhasználásának bruttó és nettó mennyiségi adatait is fel kell tüntetni.

A tovább felhasznált saját termelésű készletek értékét tényleges közvetlen önköltségen kell számításba venni.

3.2.2. Közvetlen bérköltség

Közvetlen bérköltségként mutatja ki a Szövetség a kalkulációs egység előállítása érdekében felmerült, kifizetett (elszámolt) munkabér összegét.

Közvetlen bérköltségként kell elszámolni:

- alpbérek (idő-, és teljesítménybérek),
- bérpótlékokat,
- egyéb kötelező pótlékokat.

Kiadásként (költségként) egyaránt figyelembe kell venni:

- a teljes munkaidőben foglalkoztatottak,
- a részmunkaidőben foglalkoztatottak, valamint
- a nyugdíjasok és állományba nem tartozók részére teljesített kifizetéseket.

Mind az előkalkulációban, mint az utókalkulációban a bérkötség összegén kívül, a bérek számfejtésének alapjául szolgáló munkaidőt (normaidő vagy ténylegesen eltöltött idő) is fel kell tüntetni.

3.2.3. Közvetlen bérek járulékai

Közvetlen bérek járulékai között számolandóak a munkaadót terhelő adók és járulékok, továbbá minden olyan, adók módjára fizetendő összeg, amelyet a személyi juttatások, vagy a foglalkoztatottak száma alapján kell megállapítani, függetlenül azok elnevezésétől.

Közvetlen bérek járulékai címen, az előkalkulációban beállítandó összeget az éves tervezett pótlékkulcs alapján kell meghatározni.

A tervezett pótlékkulcs alkalmazása esetén minden évben meg kell tervezni az érvényes jogszabályok szerint ilyen címen kifizetendő összeget, és azt szembe kell állítani az időszakra tervezett összes személyi juttatások összegével, majd az így kiszámított (tervezett) pótlékkulcs alkalmazásával kell ezt a költségtényezőt figyelembe venni.

Tényleges pótlékkulcs alkalmazása esetén – a járulékokról beadott bevallások adatai alapján – minden elszámolási időszakban szembe kell állítani az ilyen címen kifizetett összegeket a személyi juttatások összegével, majd az így kiszámított pótlékkulcs alapján kell a közvetlen személyi juttatásokra vetítve ezt a költségtényezőt az utókalkulációban szerepeltetni.

3.2.4. Előállítási külön költség

Az előállítás közvetlen költségei közé tartoznak az előállítással szoros kapcsolatban álló általános költségek arányos összegei, amelyek az adott termékre (szolgáltatásra) megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók.

A fentiekben meghatározott módon a Szövetség a következő költségeket számolja el:

- a gépkezelők, és a gépkiszolgálók közvetlen munkabéreként el nem számolt munkabére,
- az itt elszámolt munkabért terhelő bérjárulékok,
- a termelő gépek, berendezések üzemeltetési költségei, energia-költségei, a termelési célt szolgáló és közvetlen anyagköltségként el nem számolt anyagok (gőz, gáz, sűrített levegő, víz stb.),
- a termelő gépek, berendezések javítási, karbantartási költségei,
- a termelő gépek, berendezések értékcsökkenési leírása,
- kamatköltségek (egy adott termék, termékcsoporthoz előállítását finanszírozó hitelek, kölcsönök vagy a vevőtől kapott előlegek kamatköltsége),
- a terméket gyártó (szolgáltatást nyújtó) üzem általános költsége.

A csomagolási költségek csak akkor minősíthetők előállítási költségnek, ha a készlet csak a csomagolás révén válik eladhatóvá!

3.2.5. Egyéb közvetlen költség

Egyéb közvetlen költségként számolja el a Szövetség a termék előállítása, a szolgáltatás nyújtás érdekében közvetlenül felmerült

- szállítási és rakodási költséget,
- gépköltséget,
- a termelő gépek, berendezések bérleti díját.

4. Az önköltségszámítás módszere

Az önköltségszámítás módszere alatt a közvetlen költségek elszámolásának, illetve az általános költségek felosztásának módját értjük.

A Szövetség az **egyszerű osztókalkuláció módszert alkalmazza** az önköltség meghatározására. Amennyiben az előállított eszközök, szolgáltatások vonatkozásában más módszerrel pontosabban megállapítható az egységköltség, akkor az alábbi pontok szerint másik módszer is alkalmazható.

Az önköltségszámítás módszeréül az alábbi eljárások szolgálnak:

a) Egyszerű osztókalkuláció

A módszer keretében az elkészült termékek (nyújtott szolgáltatások) önköltségét úgy határozzuk meg, hogy a kalkulációs egységenként elszámolt összes költséget osztjuk a megtermelt (szolgáltatott) mennyiséggel.

A módszer csak ott használható, ahol egyfajta terméket gyártanak, vagy egyfajta szolgáltatást nyújtanak.

b) Egyenértékszamos osztókalkuláció

A módszer keretében az elkészült termékek (nyújtott szolgáltatások) önköltségét úgy határozzuk meg, hogy a kalkulációs egységenként elszámolt összes költséget osztjuk a termelés (szolgáltatás) egyenértékszamos mennyiségével.

A módszer csak ott használható, ahol azonos alapanyagokból, azonos technológiával különböző méretű termékeket állítanak elő.

A Szövetség az egyenértékszamos osztókalkuláció alkalmazásához a kijelölt termék (szolgáltatás), mint „vezértípus” műszaki paramétereinek figyelembevételével az egyes termékek egyenértékszámait az előállítási költségek ismeretében állapítja meg:

Termékfajta	Egyenértékszám

Az egyenértékszámok a vezértípus meghatározó jellemzői alapján kerülnek meghatározásra.

Az önköltség megállapításához a befejezett termelés költségeit osztjuk a „vezértípusra” átszámolt termelés mennyiségével, így eredményül a vezértípus önköltségét kapjuk.

Az egyes termékfajták önköltségének megállapításához a „vezértípus” önköltségét szorozzuk a termékfajtahoz rendelt egyenértékszammal.

c) Pótlékoló kalkuláció

A módszer keretében a termelést, tevékenységet terhelő:

- közvetlen költségeket már a felhasználás pillanatában elszámolja a gazdálkodó a konkrét kalkulációs egységre, a kivételezett anyagok és a ráfordított munkaidő bizonylatai, illetve az azok alapján készített feladások szerint,

- a közvetett költségeket a felmerülés helyén (költséghely) gyűjti össze a gazdálkodó és az igénybevételt kifejező mutatók alapján, pótlékolás útján osztja fel az egyes eszközökre, tevékenységekre, szolgáltatásokra.

A költséghelyenként kialakított vetítési alappal osztjuk a költséghelyeken összegyűjtött és a termékekre (szolgáltatásokra) felosztandó költségek összegét, és így kapjuk meg az egyes termékfajtákra (szolgáltatásfajtákra) elszámolható költségek összegét.

A Szövetség által a költséghelyeken elszámolt, közvetett költségek felosztásánál alkalmazandó vetítési alapokat e szabályzat **1. számú melléklete** szerinti részletezésben kell bemutatni.

5. Munkaszámok

A munkaszám a kalkulációs egységet jelölő szám, amely a főkönyvi könyveléshez való kapcsolódást segíti elő.

A termelés (szolgáltatás) megkezdését minden esetben a kalkulációs egységet egyedileg azonosító munkaszám kiadása előzi meg. Termelés (szolgáltatás) nem kezdődhet meg a munkaszám kiadása előtt.

A munkaszám felépítése során az alábbi pozíciók a cél, illetve vállalkozás szerinti besorolás, valamint a támogatások szerinti besorolás után képzett pozíciók.

- 1-2. pozíció: szervezeti egység megjelölése
- 3. pozíció: tevékenység jellege
 - 1 termékgyártás
 - 2 alkatrész gyártás
 - 3 szolgáltatás
 - 4 saját vállalkozásban végzett beruházás
 - 5 saját vállalkozásban végzett gyártóeszköz gyártás
 - 6 egyéb tevékenység
- 4-5. pozíció: tevékenység főcsoportja
- 6-8. pozíció: tevékenység csoportja
- 9-14. pozíció: tevékenység sorszáma

A kiadott munkaszámokról az év elejétől kezdődően folyamatos nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartást az e szabályzat **2. számú melléklete** szerint meghatározott formában kell vezetni.

A munkaszámok kialakításának rendjéért, és a folyamatos nyilvántartás **vezetésért pénzügyi vezető felelős.**

A kiadott munkaszámokat az adott kalkulációs egységgel kapcsolatos valamennyi bizonylaton fel kell tüntetni.

A kiadott munkaszámokon év közben végrehajtott tartalmi, szerkezeti módosítás esetén a munkaszámokkal dolgozó valamennyi szervezeti egység, személy részére írásban kell közölni a változást.

A kiadott, de valamely okból törölt munkaszámokat az adott év folyamán nem lehet újra felhasználni.

6. Az önköltségszámítás készítésnek időpontja

6.1. Megrendelésre teljesített termék-előállítás, szolgáltatásnyújtás

A megrendelésre teljesített termék-előállítás (szolgáltatásnyújtás) esetében a tényleges önköltség megállapítása végett a tevékenység befejezését követő hónap utolsó napjáig utókalkulációt kell készíteni.

Az utókalkuláció készítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

Az elkészített utókalkuláció egy példányát át kell adni a főkönyvi könyvelés, valamint a Főtitkár részére.

6.2. Saját kivitelezésű beruházások, felújítások

A saját kivitelezésben megvalósított beruházások, felújítások aktiválható értékének meghatározásához, a beruházás, felújítás befejezését követő hónap utolsó napjáig utókalkulációt kell készíteni.

Az utókalkuláció készítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

Az elkészített utókalkuláció egy példányát át kell adni a főkönyvi könyvelés, valamint a Főtitkár részére.

6.3. Saját termelésű készletek év végi záró állománya

A saját termelésű készletek év végi mérlegtételének megállapításához utókalkulációt kell készíteni a *tárgyévét követő január 31-ig.*

Az utókalkuláció készítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

Az elkészített utókalkuláció egy példányát át kell adni a főkönyvi könyvelés, valamint a Főtitkár részére.

6.4. Saját kivitelezésű befejezetlen beruházások (felújítások) év végi záró állománya

A saját kivitelezésben megvalósuló, de még befejezetlen beruházások, felújítások év végi mérlegtételének megállapításához utókalkulációt kell készíteni *tárgyévét követő január 31-ig.*

Az utókalkuláció készítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

Az elkészített utókalkuláció egy példányát át kell adni a főkönyvi könyvelés, valamint a Főtitkár részére.

7. Az önköltség számításához szükséges adatszolgáltatás

A termelés (szolgáltatás) költségeit a tevékenység folyamán, azok felmerülésével egyidejűleg kell az alapbizonylatokon rögzíteni. Az alapbizonylatok feldolgozása a Szövetség számviteli rendszerében a számlarendben meghatározott számlákon év közben folyamatosan történik.

Az analitikus nyilvántartás a mennyiségi adatokból számított közvetlen költségek adatai az egyes önköltségszámítási egységekre (munkaszámokra) havonta kerülnek feladásra.

A költséghelyek vezetői havonta biztosítják a főkönyvi könyvelés részére az egyes költséghelyeken elszámolt közvetett költségek kalkulációs egységekre történő felosztáshoz szükséges, a felosztás alapját képező természetes mutatószámokat, teljesítményadatokat.

Az adatokat a jelen szabályzat **3. számú mellékletében** meghatározottak szerint kell szolgáltatni.

Az adatszolgáltatás határideje a tárgyhónapot ***követő hónap utolsó napja***.

A közvetett költségek *havonkénti* felosztásáról, illetve azok kalkulációs egységekhez kapcsolódó összegéről kimutatást kell készíteni (kalkulációs egységenként), és azt át kell adni az utókalkulációt készítő(k), valamint a főkönyvi könyvelés részére.

A közvetett költségek felosztásáért és a kimutatás elkészítéséért ***a pénzügyi vezető a felelős.***

A közvetett költségek felosztásának és a felosztásról szóló kimutatás elkészítésének határideje ***a tárgyhónapot követő hónap utolsó napja***.

A költségfelosztás ellenőrzéséért a Főitkár felelős.

A kalkulációs egységekre közvetlenül elszámolható személyi jellegű ráfordításokról és azok járulékaikról havonta kell feladást készíteni.

A feladás elkészítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

A feladás elkészítésének határideje ***a tárgyhónapot követő hónap utolsó napja***.

A feladás adattartalmának ellenőrzéséért a Főitkár felelős.

A kalkulációs egységekre közvetlenül elszámolható anyagjellegű ráfordításokról havonta kell feladást készíteni.

A feladás elkészítéséért a pénzügyi vezető a felelős.

A feladás elkészítésének határideje ***a tárgyhónapot követő hónap utolsó napja***.

A feladás adattartalmának ellenőrzéséért a Főitkár felelős.

8. Költségelszámolás bizonylatolása

A termeléssel (szolgáltatással) összefüggő alapvető bizonylatok a következők:

- munkautalvány,
- készletek állományváltozási bizonylata,
- személyi jellegű ráfordítások bizonylata,
- értékcsökkenési leírás bizonylata,
- egyéb költségek bizonylatai,
- közvetett költségek felosztásának bizonylatai.

A fenti bizonylatok részletes adatállományát a Szövetség bizonylati szabályzata tartalmazza.

Az önköltségszámítás bizonylatainak kiemelt alaki és tartalmi kellekei a következők:

- a bizonylat megnevezése, sorszáma,
- a bizonylatot kiállító szervezeti egység megjelölése,
- a gazdasági műveletet elrendelő személy vagy szervezeti egység megjelölése,
- az utalványozó és a rendelkezés végrehajtását igazoló személy,
- a készletmozgások bizonylatain az átvevő aláírása,
- a bizonylat kiállításának időpontja,
- meghatározott esetekben annak az időszaknak a megjelölése, amelyre a bizonylat adatai vonatkoznak,
- a (megtörtént) gazdasági művelet tartalmának leírása vagy megjelölése, a gazdasági művelet okozta változások mennyiségi-, minőségi- és értékadatai.

9. Az önköltségszámítás és a könyvviteli rendszer közötti egyeztetések

Az elkészített utókalkulációk adatait a könyvviteli nyilvántartásban szereplő adatokkal egyeztetni kell.

Az egyeztetést az utókalkuláció befejezését követő 15 napon belül el kell végezni.

Az egyeztetés elvégzéséért a könyveléssel megbízott személy a felelős.

II. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

A Szövetségnél gondoskodni kell, hogy a szabályzatban foglalt előírásokat az érintett munkatársak megismerjék, annak tényét a szabályzathoz csatolt íven aláírásukkal igazolják, a hatálybalépés napjával egyidejűleg

Kelt: Budapest, 2022. január 13.

Dr. Lázár János
elnök

a Magyar Tenisz Szövetség képviseletében

Kimutatás

Az egyes költséghelyeken elszámolt közvetett költségek felosztásánál alkalmazott vetítési alapokról

Költséghely megnevezése	Alkalmazandó vetítési alap
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

**Nyilvántartás
a kiadott munkaszámokról**

Nyilvántartás száma	Termelés (szolgáltatás) megnevezése	Munkaszám kiadásának kelte	Munkaszám	Megrendelő neve

Kimutatás**A közvetett költségek felosztásának alapjául
szolgáló mutatószámokról**

Költséghely megnevezése:

Költséghely száma:

Elszámolási időszak:

Mutatószám mértékegysége:

Sor- szám	Termelés, szolgáltatás		Mutatószám (teljesítményadat)
	Megnevezése	Munkaszáma	
Mutatószám (teljesítményadat) összesen:			

Megismerési nyilatkozat

Az önköltségszámítási szabályzatban foglaltakat megismertem. Tudomásul veszem, hogy az abban foglaltakat a munkavégzésem során köteles vagyok betartani.

Név	Beosztás	Kelt	Aláírás